

egentlig ikke er helt stolt ved den beslutning, når det kommer til stykket.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jo, jeg står ved enhver beslutning, jeg har truffet, sådan er det. Jeg vil bare sige, når vi ser på forholdene omkring miljømærkning, så er det meget vigtigt, at vi gør noget ekstraordinært med hensyn til miljømærkning. Vi må jo konstatere her, hvor det er 10 år siden, at vi fik miljømærket Blomsten, at det er alt for lidt udbredt, alt for lidt. Vi burde gøre noget mere ved det, og det synes jeg også, vi skal.

Hvis vi tager et eksempel på kriterierne for Blomsten, så kan vi se f.eks. på tekstilområdet, at her er en række farvestoffer forbudt, enten fordi de er kræftfremkaldende eller de nedbrydes til kræftfremkaldende stoffer, og herudover er en række allergifremkaldende farvestoffer også forbudt.

Som nye kriterier, der vil gælde fra 1. juni i år, kan desuden nævnes forbud mod farvestoffer, der kan skade arvemassen eller forplantningsevnen. Denne stramning skyldes bl.a. den danske indsats under revisionsarbejdet. Vi gør altså en indsats fra dansk side, og jeg vil kun sige, at jeg mener, vi skal længere ind.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1968

25) Til miljøministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil ministeren i EU kræve, at sagerne om de hidtil uvurderede giftige stoffer færdigbehandles inden 1. januar 2003, og at Danmark fra samme dato forbyder de stoffer, som EU på dette tidspunkt ikke har nået at tage stilling til?«

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren var også under det foregående spørgsmål lidt inde på spørgsmålet om EU-reglerne, og ministeren har jo givet det signal i dag, at disse giftstoffer skal vurderes og tages stilling til, så man kan være sikker på, at de, der er giftige, bliver forbudt.

Derfor vil jeg godt spørge ministeren, om han vil arbejde for en skærpet målsætning, en skæringsdato, således at man kan komme i gang med det. Det ligger jo og flyder nede i Kommissionen. Man passer ikke sit arbejde, og derfor hober der sig giftige stoffer op, som ikke bliver

vurderet, og som stadig væk udgør en risiko for forbrugerne.

Det ligger også i spørgsmålet, at på et eller andet tidspunkt må vi jo selv tage fat her i Danmark, hvis der ikke kan ske noget i Kommissionen, og det håber jeg at ministeren er indstillet på.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Nu er det ikke sådan, at hr. Keld Albrechtsen og jeg ikke har diskuteret det her før, det har vi gjort ved flere lejligheder både i salen og på andre møder. Jeg gør det gerne igen, jeg synes, det er et vigtigt område, og det fortjener al vores opmærksomhed.

Se, et af formålene med den nye EU-kemikaliepolitik er at få undersøgt og vurderet de mange uvurderede kemiske stoffer. Vi skal simpelt hen vide noget mere om kemikaliernes mulige miljø- og sundhedseffekter. I Europa-Kommissionens hvidbog om en ny kemikaliepolitik helt tilbage fra februar 2001, det er over et år siden, foreslås det, at de kemiske stoffer undersøges og vurderes efter en nærmere fastsat tidsfrist afhængig af de markedsførte mængder, og således at kemiske stoffer, der markedsføres i mængder over 100 t pr. år, er undersøgt og vurderet senest år 2012, samtidig med at der også i år 2012 er foretaget en registrering af de kemiske stoffer, der markedsføres i mængder over 1 t pr. år.

På rådsmødet, det var selvfølgelig miljørådsmødet i juni 2001, blev der i de vedtagne konklusioner givet en generel støtte til denne tidsplan, idet det dog samtidig blev præciseret, at der var behov for yderligere prioriteringer med hensyn til, hvilke stoffer der skal vurderes, samt behov for yderligere tidsfrister for vurderinger og beslutninger om risikostyringsforanstaltninger.

Samtidig anføres det, at det nye system skal sikre, at et kemisk stof ikke kan markedsføres, hvis industrien ikke inden for de fastlagte tidsfrister leverer de krævede oplysninger. Derudover bliver Kommissionen opfordret til at undersøge, om der skal indføres et enkelt register, der skal omfatte alle kemiske stoffer, det vil sige også dem, der produceres i mængder under 1 t pr. år.

KL 17.55

I Rådets konklusioner slås det desuden fast, at den nye kemikaliepolitik bør tage sigte på at opnå, at kemikalier inden for en generation, det vil sige i dette tilfælde frem til 2020, kun produceres og anvendes på måder, der ikke fører til en